

Fejezetek a Szabadon játékosan örömmel című kiadványunkból (10. rész)

ANYÁK NAPJA

Május első vasárnapján a gyerekek dallal, verssel, virággal és ajándékkal köszöntik az édesanyákat és a nagymamákat. Az anyák napja az óvodákban is a legismertebb ünnep, mindenütt sok szeretettel, ötletes ajándékokkal, műsorral készülnek rá.

Tanuljunk együtt köszöntőket, amit vasárnap otthon elmondhatnak a gyerekek édesanyjuknak. Készítsünk közösen kitalált ajándékot, amit átadhatnak. (Ez megint olyan sokszínű, és annyira ismert ünnep, hogy nem soroljuk a verseket, énekeket.)

Nem tartjuk feltétlenül szükségesnek az óvodai anyák napi ünnepséget, hiszen ez inkább bensőséges családi ünnep. Ha mégis óvodai ünnepet tartunk, akkor egyrészt fontos, hogy minden gyerek szólaljon meg, mert minden édesanya a saját gyereke köszöntőjének örül igazán. Másrészt nem igazán értünk egyet azzal a kialakult óvodai gyakorlattal, hogy az anyák napi köszöntést összevonjuk az évzáróval. Ez semmi mást nem szolgál, mint a dolgok leegyszerűsítését! Érthető a törekvés - de az eredmény kétes: mindkét esemény elveszti varázsát, s valami furcsa, felemás, "letudós" látszattevékenység lesz belőle. (Nem egyszer láttunk olyan megoldást, hogy még a ballagást is "hozzá csapták" mindehhez - legyünk túl rajta!) Inkább tartsuk csak az egyiket, de azt kidolgozottan, szívvel-lélekkel, teljes odafigyeléssel. Ha már választani kell, akkor pedig inkább az évzáró az igazán óvodán belüli ünnepi alkalom, ahol búcsúzhatunk egymástól, az óvodai élettől, kicsit számot is adhatunk magunkról, tudásunkról, kiállításunkról - arról, mivé is lettünk itt e falak között mi együtt!

Az anyák napja családi ünnep, ez igaz, mégis feltétlenül adódnak vele kapcsolatosan feladataink. Sok családban elsikkad ez az ünnep, hiszen sok apa nem irányítja, terelgeti gyermekét a meghitt ünneplésre - s gondoljunk csak bele, hány családban nincs is apuka! az óvoda ezért példát mutathat, ünnepivé teheti e napot. Az anyukák, nagymamák ténylegesen megállhatnak egy pillanatra a nagy rohanásban, felöltözhetnek, szépek és csinosak lehetnek, kicsit szabadon könnyezhetnek a meghatódottságtól.

Az anyukák és a nagymamák köszöntése után egy-egy rövid verssel köszönhetjük az édesapákat, és a nagypapákat is, hiszen ők is a gyermek életének, az ő családjának fontos részei. Kedves színfolt lehet, ha egy apuka néhány kedves szó kíséretében felköszönti feleségét, és saját édesanyját.

A kicsi gyermek esetleg édesanyja ölében ülve, szinte csak neki suttogja el a tanult verset, a védett ölből közösen énekelni is könnyebb. Ha csináljuk, akkor bensőséges, érzelmektől áthatott legyen az ünnepség.

Szépen vagyunk, így rögtön, egy íráson belül is különböző, egymásnak ellentmondó véleményeket fogalmaztunk meg. Sok a vita ezen ünnep körül országszerte: tartsuk, vagy ne tartsuk, maradjon-e a család belső ügye?

Hogy feloldjuk az ellentmondást, véleményünk szerint az a legjobb, ha az óvodai élet 3-4 évében legalább egyszer mindenképpen tartunk anyák napi ünnepséget. Talán legjobb (?) középső csoportban, nagycsoport év végén pedig tartsunk inkább évzárót, esetleg kis óvodabúcsúztatóval egybekötve.

Miért jó ez így? Mert így elkerülhető, hogy a május hónap a túlhajtott kötelező ünnepségek fárasztó időszakává váljék! Az anyák napjára a nagyokkal is felkészülünk így is, ajándékot készítünk, verset, dalt tanulunk, amit otthon átadhatnak édesanyjuknak. Utalhatunk az előző évi ünnepség hangulatára, esetleg meg is nézhetjük a róla készült videó filmet. Így ez az ünnep sem veszít hangulatából, annak előkészítésében tevőlegesen részt is veszünk, mégis családi körben zajlik majd. Ebben az évben viszont nem kell harminc különböző verset megtanulnunk, hogy mindenki tudjon valamit mondani az anyukájának, hanem elég egy dalt, és egy verset, s mindenki azt adhatja elő egyénileg.

Az évváró műsorát pedig gondoljuk ki jó előre, építsük be a dalokat és a verseket az éves anyagba, hogy megkönnyítsük a közvetlen felkészülés időszakát. Ha mégis szükség van új vers vagy dal tanulására, azt először félig gyakoroljuk be az érintettekkel. Így nem unják halálra a gyerekek a “nyökögős” próbákat. Mikor már nagyjából gördülékenyen megy az előadás mindenkinek, akkor nagy élvezettel - a már megszokott dramatizálós hangulatban - próbáljuk össze többször az egészet, mindenki tudja, ki után következik majd, gördülékeny legyen az előadás. Egymás szerepét is megtanulják így, ha a szükség úgy kívánja, be tudnak ugrani egymás helyett.

Ilyen szervezés mellett minden ünnep megkapja a maga méltón kiérdemelt rangját, de se a gyerekek, se mi nem fáradunk ki teljesen május végére.